

vil have ved Salget af Træer, paa meget Lidt nær er ligesaa stor som den Udgift, hvor til det, der anvendes paa Haverne, vil opløbe, og hvortil det altid vil staae i Thingets Magt ved de aarlige Finanslove at indskrænke det. Gartnerens Gage er ved den foreliggende Lov allerede nedsat, saa at derved allerede er aabnet een Vej til Besparelse. Det finansielle Offer, der her bringes, er saa ringe, at der ikke kan være Tale om, at det skulde indeholde nogen Opfordring for Thinget til, nu ved Sagens 3die Behandling, at stemme i modsat Retning af, hvad det ved 2den Behandling har vedtaget. Der staaer derfor tilbage, om da Opretholdelsen af Frugttræ-Planteskolen skulde være skadelig for Frugttræavlens her i Landet, og det er da paastaet af den ærede Taler, som nu satte sig, at det skulde være denne udfyldige Planteskole, som har bragt den Forvirring i Benævnelsen paa Frugttræer, som der fra alle Sider erkendes, at der hersker. Jeg troer dog, at dette for Enhver, som vil tage denne Paastand i nogen nøiere Overveelse, vil være aldeles indlysende, hvor ugrundet den er. Det er jo aldeles umuligt, at denne Mangel paa en skarp Søndring mellem de forskellige Frugtsorter, som ere fordeelte næsten over hele Landet, kan være kommen fra denne Planteskole. Det er altsaa en Paastand, der paa ingen Maade kan holde Stik, og hvad det Andet angaaer, at de enkelte Handelsgartnere ligesaa godt kunne afhjælpe en saadan Forvirring, da er dette aldeles urigtigt. Det ligger ikke i den enkelte Handlendes Magt at stemple med et almindeligt Navn en Vare, som hidtil er gaaet snart under det ene snart under det andet Navn. Som almindeligt bekendt, forskrives et stort Antal unge Frugttræer fra Udlandet under forskellige Navne og i forskellige Sprog. Her i Landet gaae de derimod naturligtvis mellem Mand og Mand under danske Navne, og det, der altsaa vil være at gøre for at hæve den Forvirring, hvorom her er Tale, det er Noget, som kun kan tilvejebringes ved en vis videnskabelig Dygtighed, ved en Omhu, som indledes af det Offentlige. Man kunde have et eller andet landoekonomisk Selskab, det vil jeg tilstaae, et eller andet privat Selskab, der maa-

see kunde udøve en saadan Indflydelse, at det ved en lignende Foranstaltning som den, Regjeringen her vil træffe, kunde opnaae det samme Resultat, men den enkelte Handelsgartner kan umuligt gjøre det. At det er meget ønskeligt, at en Mand med Sikkerhed veed, den og den Frugt faaer jeg, naar jeg forskriver et Træ af tilsvarende Navn, det troer jeg vil være indlysende for Enhver. Hvad de Båre angaaer, som Skolen hidtil har leveret, da har jeg forvisset mig om, ved at tale med paalidelige Landbrugere, at de Træer, de have faaet fra Planteskolen, have været overmaade gode og langt bedre end de, de have faaet fra Handelsgartneren, saaledes at de Vidnesbyrd, som foreligge for Skolen, ville tale for at opretholde den, og navnlig at prøve, om ikke Regjeringen, ved at tage sig af Sagen, vil kunne benytte Skolen til, hvad der er Hensigten, at faae en fast Benævnelse paa Frugttræsorterne. Jeg skal endnu kun tilføie, at, blandt de Savn, som have været ved den gartneriske Undervisning her i Landet, er det netop blevet fremhævet som meget søleligt, at de unge Mennesker, der udgaae fra Haverne ved Kjøbenhavn, ikke altid være i Besiddelse af den fulde ønskelige Velse i at behandle Frugttræer ved Declering og Rodning og lignende Forædling. Altsaa, naar man af andre Grunde har dette lille Anlag, saa kan man, ved Siden af dets øvrige Formaal, ogsaa meget let benytte det til at faae dette Savn hævet, hvorom der har været ført Klage. Forøvrigt er det Forslag, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand tænker, og hvilket jeg veed, at man har søgt paany at bringe tillive ved nu at drive Sagen til en Forpagtning, allerede tidligere forebragt Regjeringen, og den høitagtede Indenrigsminister vil være i Besiddelse af de Acter, som oplyse, af hvilke Grunde man ikke paa den Tid kunde gaae ind paa dette Forslag, men fandt det rettere at opretholde en umiddelbar Bestyrelse af Planteskolen, naagtet man endnu ikke er kommen til den Ordning, som vistnok er ønskelig, for at man kan faae den Nytte, man deraf kan høste.

Indenrigsministeren: Jeg beder det ærede Thing at betragte Sagen fra det samme Standpunkt, hvorfra det ved den sidste Afstem-